

„Anglia prowadzi już tylko bitwy odwrotowe“

OBAWA PRZED WYBORAMI

BERLIN. W ciągu jednego tygodnia naczelne dowództwo sił zbrojnych w trzech komunikatach specjalnych podało do wiadomości cyfry zatopionego tonażu...

W Izbie Gmin, lecz że tematem tym zajmuje się żywo prasa angielska. W „News Chronicle“ lord Winstar, dawniej jeden z najbliższych doradców pierwszego lorda brytyjskiej admiralii...

Ze wszystkich jednak poczynań admiralii brytyjskiej nie widać w najmniejszym stopniu powiązanego logicznie planu strategicznego...

przez arktykę do Murmańska i z Ameryki do Anglii. A jeżeliby wreszcie utrzymanie tych trzech morskich dróg komunikacyjnych było niemożliwe bez katastroficznych strat...

Członkowie kongresu powrócili ze swoich feryj wielkanocnych do amerykańskiej stolicy z poważnymi troskami — pisze waszyngtoński korespondent „Daily Telegraph“...

Charakterystyczna relacja

LIZBONA. DNB. Oficer pewnego neutralnego okrętu, który zawinął do Lizbony, powiada, że twierdzenie Niemiec o tym, że po Atlantyku mało żeglują statków...

Podróże ambasadorów

SZTOKHOLM. (DNB). Ambasador turecki w Kujbyszewie, Ali Haydar Akty, wyjechał, jak donosi sztab United Press, do Ankary.

Brak okrętów...

SANTIAGO DE CHILE. DNB. Dotychczasowy przedstawiciel chińskiej górnicyzacji kredytowej w Stanach Zjednoczonych powrócił do Chile...

Niewesoło w obozie angielsko-bolszewickim

HELSINKI. (DNB). Kłęk angielsko-bolszewickich sprzymierzeńców we wszystkich częściach świata stanowią główny temat gazet fińskich...

Jednak Litwinow i Majski, podkrela gazetka, zadali kłam temu twierdzeniu przez swoje wołania o pomoc. Metoda wysekiwania, którą dotychczas Anglia wygrywała swoje wojny...

Wszystkie te wypowiedzi twierdzą, że w Waszyngtonie co do przyszłości brytyjskiego sposobu prowadzenia wojny...

Wzrost w tych dniach „American Bureau of Shipping“ ogłoszono cyfry w sprawie produkcji amerykańskich dżetów w roku 1941. Według tych danych do 1 grudnia wybudowano 654.000 BRT statków handlowych...

Pole naftowe Burmy zagrożone

Konferencja Czungkingu z Londynem i Waszyngtonem

Przywłaszczyć siła posiadłości francuskie SZTOKHOLM. (DNB). Poseł na kongres, Charles Paddis, zwrócił się, jak donosi United Press z Waszyngtonu, z żądaniem do rządu Stanów Zjednoczonych...

BERLIN. Rozwój wypadków wojennych w Burmie doprowadził do napiętej sytuacji między Czungkingiem a Londynem. W Londynie mianowicie nie wierzą w to, by można było trwale utrzymać pola naftowe w Burmie...

W Londynie jak również w Waszyngtonie odbyły się konferencje z przedstawicielami rządu w Czungkingu, jednakowoż zdaje się, że nie osiągnięto żadnych rezultatów.

SZANGHAI. (DNB). Czungking jest poważnie zaniepokojony sytuacją na froncie burmańskim, gdzie Japończycy przed kilku dniami znowu rozpoczęli ofensywę...

Trzęsienie ziemi w Nicaraguy MADRYT. DNB. Jak donoszą z Manguy, odczuło tam w nocy z poniedziałku na wtorek trzy gwałtowne wstrząsy podziemne...

Wiezień Stalina

Nagle podrywa się inżynier Sterjew, błąd jak ściana. — Kłamiesz, ty wstrętny bydlaku! — krzyczy. — Ja nie wziąłem pieniędzy od Niemców. Pieniądze bierzecie tylko wy — z mętnych źródeł...

rym wiedziałem, że jest uczciwym człowiekiem, został aresztowany dlatego, iż znikł drugi tor kolejowy, który wybudował. Inny znowu dlatego, że proponowany przez niego sposób opalania ropą naftową nowoczesnych sowieckich lokomotyw jest podobno do niczego...

może mieszkać w mieście. Jest wydany na łaskę i nielaskę władz. Dla starych ludzi oznacza to pewną śmierć. Zwierzam się Wasiljewowi. — Pójdę do naczelnych władz. Napiętnuję tego draba.

Życiowa droga Adolfa Hitlera

MŁODOŚĆ WODZA

Wódz Niemiec urodził się 20 kwietnia 1889 jako syn austriackiego urzędnika celnego Alojzego Hitlera. W swej książce „Mein Kampf” powiada, że uważa za szczęśliwe zdarzenie losu, iż miejscem urodzenia jest właśnie Braunau nad rzeką Inn. Małe to miasto leży na dawnej granicy między obu niemieckimi bratnimi państwami, Rzeszą Niemiecką i starą niemiecką Marchią Wschodnią; połączenie obu tych państw uważał Wódz Niemiec za zadanie swego życia.

O swoich latach młodocianych pisze Wódz Niemiec: „W końcu osiemdziesiątych lat ubiegłego stulecia żyli moi rodzice w tym miasteczku nad Innem, opromienionym niemieckim męczeństwem, zamieszkałym przez Bawarczyków z pochodzenia, obywateli państwa austriackiego; ojciec był urzędnikiem celnym, a matka, pochłonięta sprawami gospodarstwa domowego, otaczała swoje dzieci niezmienną jednakową miłością.

Po kilkuletnim pobycie w Braunau, ojciec został przeniesiony na nowe stanowisko do Passau, także nad Innem. Jednakże austriacki urzędnik celny musiał wówczas często „wędrować”. Niedługo potem ojciec znalazł się w Linzu i przeszedł tam na emeryturę. Niedaleko miasteczka Lambach w Górnej Austrii kupił majątek, na którym zaczął gospodarować, wracając po długim, pracowitym życiu do zawodu swoich przodków.

W owym czasie ukształtowały się moje pierwsze ideały. Zabawy na łonie przyrody, daleka droga do szkoły oraz przebywanie w towarzystwie krzepkich chłopaków, co sprawiło nieraz dużo przykrości matce, wpłynęło na to, że mogłem być wszystkim, tylko nie domatorem”.

LINZ.

W 1899 przenosi się Adolf Hitler do Leonding pod Linzem, gdzie rodzina mieszkała do śmierci ojca: Po jego śmierci (1903) matka przenosi się z dziećmi do Linzu.

Zgodnie z wolą ojca, Adolf Hitler miał studiować i zostać urzędnikiem, aczkolwiek nie miał do tego wielkiej ochoty. Chciał być malarzem - artystą, albowiem posiadał wielkie zdolności w tym kierunku. Uczęszczał do gimnazjum re-

alnego w Linzu. Tutaj dokonała się w młodym Hitlerze wewnętrzna przemiana: „mały przywódca” staje się narodowym rewolucjonistą, gdyż „nauczył się rozumieć sens historii”.

O swoim dalszym życiu Wódz Niemiec pisze w „Mein Kampf”:

„Matka kierowała moim wychowaniem zgodnie z życzeniem ojca, a więc studiowałem, by przygotować się do kariery urzędniczej. Byłem zdecydowany nie zostać pod żadnym warunkiem urzędnikiem... Z pomocą przyszła mi choroba, i po kilku tygodniach zdecydowała o mojej przyszłości. Nagle stało się rzeczywistością to, za czym w skrytości tęskniłem i o co zawsze walczyłem.

Pod wpływem mojej choroby matka wreszcie zgodziła się na zabranie mnie z gimnazjum realnego i pozwoliła mi uczęszczać do Akademii.

Były to najpiękniejsze dni, które wydawały mi się cudownym snem; ale miały pozostać tylko snem. Po dwóch latach śmierć matki przekreśliła wszystkie piękne plany.

Śmierć matki była dla mnie okrutnym ciosem — ojca szanowałem, ale matkę kochałem.

Bieda i twarda rzeczywistość zmusiła mnie do szybkiej decyzji. Nieznaczny majątek po ojcu pochłonęła prawie całkowicie ciężka choroba matki; przypadająca na mnie sieroca kwota emerytalna nie wystarczała na życie, byłem więc zmuszony zarabiać sam na chleb.

Z walizką, w której było ubranie i bielizna, oraz z niezłomną wolą w sercu pojechałem do Wiednia”.

WIEDEN.

Okres pobytu w Wiedniu nazywa Wódz Niemiec „Wiedeńskimi latami nauki i cierpienia”.

Zainteresowania Adolfa Hitlera kierowały się coraz bardziej ku architekturze; postanowił zostać budowniczym. Droga była naturalnie ciężka. Była to droga ubóstwa i tędy, jednak uczyniła go twardym i mocnym.

Dla zdobycia chleba Adolf Hitler pracuje jako robotnik pomocniczy i rysownik; każdą wolną od pracy godzinę poświęca na studiowanie zagadnień społecznych, gospodarczych i narodowych — i docho- dzi do swartego poglądu na świat. Głód i troska były jego codziennymi towarzyszami. Po-

Na urodziny Wodza Niemiec 20 kwietnia

WÓDZ NIEMIEC

znał jednak przy tym troski i biedy swego narodu, jak również przyczyny nędzy i społecznych przeciwieństw. Ujął to następująco: „Wiedeń był i pozostał dla mnie najcięższą, ale i najlepszą szkołą mojego życia. Niegdyś przyszedłem do tego miasta jako nawpół dojrzwały młodzieniec, a opuściłem je jako zrównoważony i poważny mężczyzna”.

MONACHIUM.

24 kwietnia 1912 spełniło się wreszcie wielkie pragnienie Adolfa Hitlera: Przyjechał do Monachium. „Miasto wydawało mi się tak znajome, jakbym już od lat w nim przebywał. Charakter moich studiów wskazywał mi na każdym kroku na to miasto jako metropolię niemieckiej sztuki. Można powiedzieć, że nie tylko nie widział się Niemiec, jeśli się

nie zna Monachium, ale nie zna się przede wszystkim niemieckiej sztuki, jeśli się nie widziało Monachium.

Pobyt przed wojną w Monachium zaliczam do najlepszych chwil swego życia, które przyniosły mi największe zadowolenie. Jeśli nawet zarobki moje były nieduże, to byłem przecie nie po to, by móc malować, lecz malowałem, by zabezpieczyć sobie możliwość egzystencji, t. j. aby umożliwić sobie dalsze studia. Byłem przekonany, że jednak osiągnę zamierzony cel. I to pozwalało mi znosić bez troski i spokojnie wszystkie małe kłopoty codziennego bytowania...

Obok pracy zawodowej, i tu szczególnie mnie pociągało studium codziennych politycznych wydarzeń, a wśród nich przede wszystkim wypad-

ków zewnętrzno-politycznych”, („Mein Kampf”).

Po wybuchu wojny światowej Adolf Hitler natychmiast się zgłosił jako ochotnik do bawarskiego rezerwowego pułku piechoty nr. 16 (pułk Lišta), z którym wymaszerował na front 10 października 1914.

Pułk wkrótce brał udział w gwałtownych walkach we Flandrii.

„I mijał rok za rokiem; zamiast romantycznych walk przyszła groza. Nadeszły chwile, kiedy w każdym toczyła się walka między instynktem samozachowawczym a poczuciem obowiązku. I ja musiałem przejść tę walkę... Po długich wewnętrznych zmaganiach zwyciężyło jednak poczucie obowiązku. ...A wówczas los mógł mnie już wystawiać na próby — nerwy nie rozprężyły się, rozum nie zawodził. Młody ochotnik wojenny stał się doświadczonym żołnierzem... („Mein Kampf”).

Także i Adolfa Hitlera nie ominął los wielu jego kolegów. Często zgłasza się na ochotnika, by zanieść ważne meldunki na tyły. Było to w październiku 1916 pod Le Barque. Wychodzi pod gradem kul ze swoim kolegą Schmiedem.

„Schmied wraca sam... A Hitler leży za linią, pławiąc się we własnej krwi, z przestrzeloną lewą nogą”...

Na wiosnę 1917 r. składa w szpitalu podanie do swojego pułku: „Proszę posłusznie o natychmiastowe wezwanie mnie do powrotu. Nie chcę być w Monachium wówczas, gdy moi koledzy stoją w obliczu wroga.

OSLEPIONY

Niedługo po tym wraca na front, bierze udział w dalszych walkach do 14 października 1918 r.

W bitwie pod Ypern (pod Montagne) dostaje się Hitler w ogień huraganowy, podczas którego Anglicy po raz pierwszy użyli gazów duszących. Straty były ciężkie. Także Hitlera złapał nagle męczący, palący ból, który nieustannie wzrastał. Dowódcę się jeszcze do celu, oddał swój meldunek — ostatni swój meldunek w wojnie — po czym oslepił musiał być przewieziony do szpitala. W szpitalu rezerwowym w Pasewalk na Pomorzu (21 października — 19 listopada 1918) otrzymuje drugoczą wiadomość o rewolucji listopadowej. W Hitlerze zrodziła się nieokiełznana nienawiść do

tych, którzy ją spowodowali; przyszłe jego zadanie stało się dla niego jasne: Postanowił zostać politykiem.

REALIZATOR IDEI WIELKICH NIEMIEC

Wie, że cały jego naród musi być ukształtowany na nowo, by mógł nie tylko znieść swój los, ale i przewyciężyć go.

Nieznany, bez pieniędzy, bez tytułu — zaczyna realizować zadania, które postawił sam sobie. Podczas wielkiej, masowej demonstracji w monachijskim dworskim browarze, zorganizowanej przez siebie, wygłasza 24 lutego 1920 r. po raz pierwszy 25 punktów programu narodowo-socjalistycznej niemieckiej partii robotniczej. Powoli tworzy się grupa bojowników, gotowych iść za nim. Przez swoje nakazujące wystąpienie, przez bardzo śmiałe zdecydowanie, przez nieomylną swego instynktu oraz bezprzykładne jasne orientowanie się w każdorazowej sytuacji, udało się Hitlerowi, po nieudanej próbie w 1923 zdobycia władzy gwałtem, zdobyć tę władzę w żmudnym trudzie legalnie. W ciągu kilku lat potrafił dokonać tego, że jego partia stała się najsilniejszą w kraju. Gdy doszło wreszcie do tego, że Niemcy miały wybrać tylko między narodowym socjalizmem a komunizmem, zgodził się prezydent Rzeszy 30 stycznia 1933 r. na mianowanie Hitlera kanclerzem Rzeszy. Po śmierci Hindenburga w sierpniu 1934 r. objął Hitler całkowitą władzę jako Wódz Niemiec i Kanclerz Rzeszy. Przez zlikwidowanie bezrobocia dał niezliczonej armii zmęczonych życiem ludzi pracę, chleb i radość życia. Jego osiągnięcia na polu społecznym znalazły wśród całego narodu niemieckiego tak duży odzew, że wkrótce pozyskał serce całego narodu.

Już 12 listopada 1933 otrzymał Hitler podczas głosowania narodu 95,1 proc. głosów — t a k, akcentujących jego politykę wewnętrzną i zagraniczną, po wystąpieniu Niemiec w październiku z Ligi Narodów. W marcu 1935 r. wróciło do Niemiec zagłębie Saary. W tym samym miesiącu kładzie Hitler podwaliny pod budowę niemieckiego lotnictwa i znowu zaprowadza powszechny obowiązek służby wojskowej. W rok później niemieckie oddziały obsadzają Nadrenię.

(Dokończenie na str. 4-iej)

W Kwaterze Głównej Wodza Naczelnego 1941 z generałem feldmarszałkiem Keitel'em i marszałkiem Rzeszy Göring'em.

Wódz Niemiec wśród młodzieży w zagrodzie górskiej.

ŻYCIOWA DROGA ADOLFA HITLERA

(Dokończenie ze str. 3-ej).

W październiku 1936 r. w Berlinie i w Obersalzberg utworzono oś Berlin — Rzym, 25 listopada 1936 podpisano z

Japonią pakt antykominternowski, do którego przystąpiły Włochy w listopadzie 1937. 4 lutego 1938 r. został Hitler jedynym naczelnym dowódcą

sił zbrojnych. W marcu 1938 przeprowadził przyłączenie Niemieckiej Austrii do Rzeszy. 1 października tegoż roku wmaszerowały niemieckie wojska na obszary sudeckie.

Olbrzymia i potężna była w tych latach praca twórcza, którą wykonał Adolf Hitler na polu społeczno-politycznym oraz na wszystkich innych odcinkach życia w Niemczech. Wypadki, które zaszły od tego czasu, obecnie jeszcze przeżywamy. Wódz Niemiec okazał się jednakowo genialnym jako mąż stanu i wódz na polach walk. Wódz Niemiec postawił czoło 22 czerwca 1941 r. zaplanowanej przez Związek Sowiecki wojnie ofensywnej i uwolnił przez to również i nas od krwawego panowania terroru bolszewickiego. W swojej proklamacji powiedział

wówczas, że zadaniem frontu wschodniego jest zabezpieczenie Europy i przez to uratowanie wszystkich. Aczkolwiek czerwoni władcy walczyli przy pomocy wszystkich środków, niemiecki marsz na przód pod kierownictwem Hitlera robił z miesiąca na miesiąc potężne postępy. Prawie 4 miliony bolszewików dostało się do niemieckiej niewoli, zniszczono 23.000 czołgów, 34.000 armat, 20.000 samolotów sowieckich. Chociaż zima, jakiej nie było więcej niż sto lat temu, przejściowo powstrzymała jedyny w historii zwycięski bieg niemieckich sił zbrojnych, rok 1942 będzie, jak powiedział Hitler, znowu rokiem wielkich zwycięstw. Tę wojnę o Europę a przez to o całą ludzkość prowadzi Adolf Hitler także dla nas.

Wódz Niemiec wśród robotników.

Wódz Niemiec wśród robotników przemysłu samochodowego.

Praca zwycięży złoto

Ruch narodowo-socjalistyczny, który jedynie ucieleśniał polityczną wolę narodu niemieckiego, w przeciwieństwie do bolszewizmu doszedł do władzy w sposób zupełnie legalny, t. zn. bez zastosowania gwałtu. Wódz i twórca tego ruchu, Adolf Hitler, w ciągu długoletnich kampanii propagandowych, mających na celu uświadomienie, pozyskał dla narodowo-socjalistycznego poglądu na świat oraz dla celów tej idei olbrzymią większość narodu niemieckiego. Wyniki głosowania na prowadzoną przez niego partię były takie, że ówczesny prezydent Rzeszy, zwycięzca z pod Tannenberga, generał feldmarszałek von Hindenburg mianował Adolfa Hitlera Kanclerzem Rzeszy. Pomimo że „narodowo-socjalistyczna niemiecka partia robotnicza” doszła do władzy zupełnie legalnie, mówi się o „narodowo-socjalistycznej rewolucji” dlatego, że całkowicie przekształciła naród i państwo.

Inne partie, które wówczas istniały, poświęcały o tyle o ile swoją uwagę jedynie określonym dziedzinom życia niemieckiego narodu a więc chłopom, robotnikom przemysłowym, warstwie średniej, gospodarce, kościołom lub rentierom. Narodowy socjalizm z góry odrzucał spełnianie jakichkolwiek poszczególnych życzeń. Jedyna obiet-

nicą, którą dał Adolf Hitler swoim członkom przed objęciem władzy, skierowana była do wszystkich Niemców. Mianowicie: Zlikwidowanie pokoju wersalskiego. Albowiem pokój ten spowodował wewnętrzne i zewnętrzne rozbieżności Niemiec oraz ich słabość. W pierwszych latach ruchu narodowo-socjalistycznego nie było rzeczą łatwą pozyskać dla tego celu towarzyszy walki, Rzesza przeżywała przez długi czas sztuczny rozkwit swojej gospodarki za obce pieniądze, płynące z zagranicy. Po-

dobna była do chorego, pobudzającego przejściowo do życia przez zastrzyki morfiny, który jednak staje się później jeszcze słabszy. Dopiero, gdy naród niemiecki uświadomił sobie, jak szkodliwe są nadzieje na sztuczny rozwój, zwrócił wzrok na Adolfa Hitlera, który niezmiernie wzywał do opamiętania. W ten sposób doszedł do władzy Wódz Niemiec oraz jego współpracownicy i zwolennicy. W przeciwieństwie do jego poprzedników, nie stała za nim żadna grupa, mająca na celu włas-

ne interesy, lecz ruch, w którym były reprezentowane wszystkie stany, klasy i wyznania. Był to rzeczywiście ruch narodowy. Wódz Niemiec mógł więc już od samego początku swej pracy w rządzie powoływać się na wszystkie warstwy i kraje w Rzeszy. Mając pełną świadomość głoszonej przez Adolfa Hitlera idei, Niemcy zamartwychwały. Świat ma rację nazywając to, co się dokonało „rewolucją”, albowiem narodowy socjalizm zmienił oblicze Niemiec we wszystkich dziedzinach.

Najważniejszym zagadnieniem, które zostało zrealizowane jest odwrócenie się od złota. Nikt z bojowników narodowo-socjalistycznych nie przyszedł na świat w pałacu. Byli to przeważnie zwykli robotnicy, chłopci, żołnierze i studenci. Byli biedni i prości, gdy doszli do władzy. Ich ubóstwo było ubóstwem Niemiec. Ich prostocie odpowiadało jasne i trzeźwe przekonanie, że od budowę Niemiec może zapewnić nie złoto, lecz tylko praca rąk i mózgów. Z tego względu Rzesza niemiecka zrobiła fundament niemieckiej waluty i gospodarki pracę swojego narodu. Przez to zrezygnowała z polityki złota i dewiz, istniejącej jeszcze dziś w plutokratycznych krajach. Zrozumie to każdy robotnik, chłop i rzemieślnik, albowiem nie posiada złota i dewiz, i walczy o swój byt jedynie wysiłkiem swej głowy i swych rąk. Ta rewolucyjna zasada umożliwiła narodowo-socjalistycznym Niemcom rozbudowę ich młodej siły zbrojnej oraz umożliwiła rozkwit handlu i całego życia. Dlatego też świat, a przede wszystkim Anglia i Ameryka, gdzie panują żydzi, jest o to zazdrosny. Żyd czuje, jak niebezpieczny jest dla niego odwrót Niemiec od złota. Niebezpieczny, bo inne narody mogą je naśladować, i wówczas jedyna broń, przy pomocy której żydzi mogą panować nad narodami, mianowicie złoto, byłaby im wytrącona z ręki. Bez złota żyd nie ma znaczenia. Z tego więc względu żydostwo światowe wszelkimi siłami dążyło do rozpętania terazniejszej wojny przeciwko Niemcom, w przekonaniu, iż na gruzach Rzeszy ugruntuje na wieki panowanie swego złota. Ale twórcze narody na kul ziemskiej są jasnowidzące. Zdają sobie sprawę, że zwycięstwo niemieckiej pracy nad złotem żydowskim jest także ich zwycięstwem.

Wódz Niemiec wśród dzieci z terenu Saary w Obersalzberg.

Wizyta w zagrodzie górskiej.

W O D Z

Kto w wieńcu sławy na marmurach skroni,
Wielkością dumny! gna naprzód w sto koni!
I zaprzęgnąwszy w rydwan orły chyże,
Do celu zdąży, i pewniej i bliżej —
Kto związał wszystkie narody jak snopy,
By stworzyć Zniwo Nowej Europy, —
Ten — wierzy w Życie!
Dziejom postawi
Pomniki — olbrzymi.

Słońce nadzieją oczy porozżłaca,
Zastąpi gnuśny wyzysk zbożna praca,
Braterstwo ludów w harmonijnym tonie
Rozdźwięczy sercem jednym w jednym dzwonie.

J. LIGĘZA.

Dzieci w strojach narodowych wręczają Wodzowi Niemiec kwiaty po jego przybyciu do Innsbruck.

Uroczysty Koncert

W związku z dniem urodzin Wodza Niemiec Filharmonia wileńska organizuje w poniedziałek, dnia 20 kwietnia, o godz. 18. uroczysty koncert. W koncercie wezmą udział: orkiestra symfoniczna Filharmonii Wileńskiej pod dyrekcją

Jeronima Kačinskasa, oraz zespoły śpiewacze i artystyczne sztuki ludowej. W programie utwory Ludwiga van Beethovena, Richarda Wagnera i Brucknera. Dochód koncertu przeznaczony jest na niemiecką pomoc zimową oraz na Samopomoc wileńską.

TEATRY FILMOWE

ADRIA 36
TYLKO MIŁOŚĆ
CASINO 47
Tajemnica Betty Bonn
MUZA 8
Droga do Izabelli
AUSZRA 54
Moja córka tak nie postępuje
KOLEJOWE 14
MALGORZATA 3

Maszynę do szycia gabinetową centralną Singer...
Sprzedam parawan...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...

Sprzedam nową...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...

Waga i wychowanie
Była nauczycielka gimnazjum...
Dozorca...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...

PRACA
Lokale
Handlowiec...
Wynajem...
Szukam...
Wynajem...

Antykwariat Państwowego Wydawnictwa
Książki
Kupujemy...

Do sprzedania...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...

Kupię...
Sprzedam...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...

UWAGA!
Germanistyk...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...

PRACOWNIKI
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...
Sprzedam...

Do sprzedania...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...

Do sprzedania...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...

Do sprzedania...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...

Do sprzedania...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...

Do sprzedania...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...

Do sprzedania...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...

Do sprzedania...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...

Do sprzedania...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...

Do sprzedania...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...

Do sprzedania...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...

Do sprzedania...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...

Do sprzedania...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...

Do sprzedania...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...

Do sprzedania...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...

Do sprzedania...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...

Do sprzedania...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...

Do sprzedania...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...

Do sprzedania...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...

Do sprzedania...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...

Do sprzedania...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...

Do sprzedania...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...

Do sprzedania...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...

Do sprzedania...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...

Do sprzedania...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...

Do sprzedania...
Kupię...
Sprzedam...
Kupię...

Adres Redakcji i Administracji: m. Gedymina 11-a (1 piętro). Tel.fony: Redaktor Naczelny 49, Redakcja 8-13, Administracja 7-66, Ekspedycja 8-99. Godziny przyjęć w sprawach redakcyjnych od 10-13. Redaktor przyjmuje od godz. 12-14, Administracja czynna od godz. 8-16 (oprócz niedzieli i świąt). Ceny ogłoszeń: Drobne do 10 słów - 1 RM, następne słowo - 5 fen., 1 wiersz w kronice - 50 fen., matrymonialne - 10 fen., za wyraz litera tiszego druku w ogłoszeniach drobnych - 5 fen., pozostającym pracy 50% rabata, Nekrologi do 100 m/m 10 fen., wyżej 15 fen. za wiersz milimetr. Za podanie adresu do Administracji - 30 fen. Stronka ma 8 spacji, Administracja nie uwzględnia zastrzeżeń co do rozmieszczenia i terminu ogłoszeń. Wydawca - redaktor: Czesław Anczewicz.